

466

multam in chidet hercio em p̄t regis Tintasem, rem
ain dicit, & h̄c se p̄mūm p̄gāndy cām p̄zot
dōcīat.

Und in aphēnīo p̄riy ē lagī - long dat
verney, q̄m p̄luy lōrum n̄ ē p̄riy uis ut hō, & p̄riy p̄
rey ut lagī, q̄m p̄t rōtne rep̄tēt, & q̄j 3 p̄t.
q̄p̄t ut p̄ri fūt ut lagī fūt & rōt, & r̄gri
ut dici p̄st fātla negrī, q̄a lōrum n̄ r̄p̄tēt
neg r̄tlo 2 p̄mat. Tūst q̄nde q̄hēndē p̄mūm ē
lādēm, q̄hēndē unīem m̄t p̄mūm, & lagīdēm, &
tātly uis in dat̄ m̄t p̄mūm, & lādēm, p̄t tātly aphēnī
ē fātla. R̄stēm unīem n̄tē m̄t p̄mūm, &
lagīdēm, dari t̄ m̄t p̄mūm, & lagīdēm p̄t obī-
cūnt aphēnīo, & m̄t p̄mūm fūt ut lagīdēm, q̄d ne
aphēndē, neg s̄i aphēnīo cām, antaly uno sen
a p̄rē, & antaly fātla s̄i.

167 verney dāndēt in amyphōm
& oflexā, & in eam, q̄dat in aphēnīo, & in eam,
q̄dat in iūrus, & diswārda p̄t fātla p̄t diūctiōn -
simphōm, offlexā, & in eam, q̄dat in aphēnīo
& in eam, q̄dat in iūrus, & diswārda. Regi
eām, & rad̄ dītta ē q̄dat tam aphēnīo, q̄n iūrus &
diswārda p̄fīmāt & tātly, agīnd utrāz op̄ere p̄luy
fāt verney fātla, q̄de dāndē p̄t in simphōm, &
offlexā, & rōt ut iūrus, & diswārda sage de-
nēnd' a s̄i, tātly, & idēo de s̄i in tātly p̄gāndy fātla,
aphēnīo m̄ nūmōn fātla a s̄i s̄o r̄p̄tēt, &
fātla n̄ p̄t in tātly dari p̄gāndy, & p̄gāndy fātla, de-
q̄d n̄ p̄t dāndē fātla in simphōm, & offlexā, tātly
ita dāndē p̄t.

Quicq̄s 5^a

De nostre nostre oratione.

Det significati carum mentis, quod in gonic*o* in thes, agendo
reverso & significatio nostri, quod proferunt nostri verbum,
sermonem.

Actuonis L

Quod sit, quod id significat?

Significatio nostri uocale -

Significatio nostri e - articulatio nostri uocale
quod non articul-
latur uoce, designatio nis. Raffigur, quod hoc significatio nis
est grande artificio, sed possit, Non articulatur, sed possit
non poter non in hunc esse illud non main, et facio. quod si signifi-
cione non articulatur in hunc uocem, et significatio nis, sed quod non poter
et signifi.

Primum in est debum e, quod significatio nostri non articulatur
et facta. Ad uox reduplicatio nis, restans est 1o dictum facta
is mode, dupli ex*clam*a. Norandum 2o, alio est arte-
facta, quod articulatur in hunc main, et facio, et factulatur
tum facio, non articulatur in magis proprie main, quod istam
ad utrum left right minime, genitivo, et ad primi non cer-
tam facio, non non uerbo main ver auxiliatum, dicitum
est. Norandum 3o alio est articulata

288

et etiam elata in dudam main, et frain, ut potest,
et certam frain et main certam; sed quod tunc et ma-
lum, et potest aut frain certa, et main certa, nonoc
duram, et agnam ad secundum, et hinc autem: Malum
et sat inge potest main secundum, et agnam
ad navigandum. Unde haec artefacta ex grossis
main est, et frain, sic portari.

Ratio significium morale dicere
et frain signum, et ubrum. Et quod artefacta
potest aut certam main, et certam frain, usque di-
cunt et frati, at significatum morale potest cer-
tam main, et certam frain, et remnata usque
et significium: quod retinque dicit et frati. Et minor
quod in minimo dividitur potest signum no-
male uolum ut main, et signum ut frain, qui
frain main duram, et agnam ad secundum et
nauis main. Secundum ad navigandum, quod si haec
et alia artefacta ducunt et frati main, et frain, fo-
rante rabi signum signum morale dicit uole, et dicere
dicit et frati. Cetera R.R. videlicet R.R. Cetera
quae loqui arte.

De signo et artefacta, et misella
signum hinc et frati: quod est et signum morale
aut artefacta, Nam frain, et signum dicit et frati
li. Quod uale, et ratio duxa est quod signum et nomen
efudem in istud loco stimulata main, cui applicata signis
et in audit hinc uole signum: est primitus signum
et in magis frain, et misella main, cui applicata ista
signi: ut ratio signum morale est frain et signum, et misella
certam main, non e uole, ac secundum istud et frati.
Sicut signum signum ad signum

vorale; de ligno in dicit fratelli main: ad nos in-
natura vorale than dicit fratelli. In via per-
fices in dicit lugra quij main distam ab ea, qui
parvitant a fagi; de rum aduent frici. De ligno
in eugenit main: ad nos lignarium vorale, ad
e spicit rui signi in eo. De ligno n' ec' uniusq;
de qd amatus; aliquid neq; est lignorum vorale ec'
nam lignum agere. perit yadi lignorum vorale qd
eris ad eum superad lignum main certa; et than electio in-
tendat, et qd iste islandat primi noi exprimat, ut legi-
mit qd adiug, rauis etc.

162°. SOTTO il piano nato oggi allo
diut nino d'ofate fram, 15 alberi, et si videro: 100-
sito parrig accipitale, qd è signorino uocata, 100-
fate nino fram, 1, signorina, 10 nio main, 1, uore. Poco
uando gal spodatu qd aveva niale n' possebat d' terminata
main, d' alberi, neq; ihed exprimit, matine no legna-
sua uocata. Inse

Iust: vestibile dicit & fath subi, nem-
pe hoem, & itam fain, & in vestibile p' fuit ad vimu-
num subi, nempe hoem, & in part fari extitum.
I' sit & signum vocale p' fuit & terminat man,
nempe uoce, in illam dicit & cift & dum signum. &
iust enim, q' vestibile, & fuit p' fuit accepit ex-
plan' man' p' conciliis, aign' aliq' dicit uera mor-
mata. und dicunt & fath fuis, & d' corotars fuit.
at nro signum vocale est f'lati p' uocati, & alio, ut i-
git. Et p' p' fuit f'lium nile, q' f'lio, Iesu, & haec ar-
uationis, gloria, maria, etc. und s'ont dicunt & voca-
tis, & t'ermont & certam man' p'ham et diuine & f'lii.

63. Et estesse ab aliis quod
et vello dicas d'fati, pot' illo d'fari. Duxi
pot' pluri dignarum notati. q' hoc n' dico uoce
d'fati. Hinc p'c' q' statto dicti signarum
notati e' uox; tunc ist' fatus dicit natus e' signo
positus e' lenore. R' sitq' mai' pot' illo d'fari
q' m'ui' subrisenij, q' m'ui' adiacentij pot' d'c'nt.
Sunt q' m'ui' adiacentij, n' m'ui'. Sitq' adiacentij
ut adiac' m'ui' e' p'ni'. Et utr'q' dicit d'fati;
Et si m'ui' n' pot' i'c' d'fari d' fr'c' q' m'ui' subrisen-
tij, falso q' d'c' n' o'm'ia, pot' t' illo d'fari
q' m'ui' adiacentij, ut si d'c' - tu e' materialis.
Et si ip' uox adiectio d'fari q'c' d' signarum
notati q'c' si d'c' signarum notati e' uox signarum
ut et uia f'c' natus e' signo

Ad eadē si agnōis abigō glat, et ī brūre
signatū eratē neḡit̄ ist̄ p̄t̄ fr̄t̄ fr̄t̄ fūm̄, signa-
tū; & il̄ signat̄ iñ abit̄o iñ p̄t̄ n̄ p̄t̄ abiḡ-
niſt̄ aūt̄iū erat̄

D. misit. Signatur ad. 16.

Secundus datus est aperte bimaculatus ignoramus eorum
Si decidit in longissima et agrestem. Ignoramus neque
vixit ne plures datus erit neque et cetera, sed et ruris
vixit in etiopiam et maritima, et aperte et aucti ignoramus et
viximus, et datus erit et in agrestem ut primitur, si
et ab aliis. Tertius syphaxum longum ex leuibus in man-
te vixit cum aliis ruris aperte et illi postea migravit, num
singulis itaq; eritis et sumus et longissime omnes aperte et
alii, uniuersus enim reis aperte ruris, uniuersus enim hoc

impedimentum. \int^2 ad modum seruum nominativum sive
altri, cuiuscumque \int^2 illud significativa inveniatur, &
uti facit \int^2 signatio \int^2 inveniatur. \int^2
verbis - e - et \int^2 sunt \int^2 sit, \int^2 inveniuntur \int^2 signatio \int^2
 \int^2 inveniuntur, et \int^2 facilius, quam habet nomen in genitivo
signatio \int^2 inveniuntur, et \int^2 signatio \int^2 signatio \int^2 inveniuntur
et \int^2 verbo \int^2 ceteri sic retas patringuntur unde et in plex-
io \int^2 post neq; \int^2 sit plexio.

337

¶ *Genitium quod Lexin se utrū sibi exaratione
nomine dicitur, qui in mente habuit p̄d̄t sp̄cij 2*vii*, & tales
sp̄cij videntur unius enim uiri. Et ab his alteri, ut p̄c
m̄ haec - his & aliis - P̄digat oratio de uori ut sit in
uore - Galus - q̄d hunc genitum, & sic etiam
q̄d est & alia auctoritatis, nam h̄c genitum illis uocis gradibus
sunt subordinata, quia ad h̄c in oratione procedunt Timotheus
Proba nos uore, nemo, p̄t longe in eis similes, et in h̄c
re uia amit impulsionem. Quia uero sine habitu pro-
sigim, uerba tamen multa fieri, non ea uolent, atque
uolent, natales res, multa si reagent, et id ei h̄c uero oracio
minores.*

Si signum nunciale remat ad eum quod est signum nunciale et signum
eponymi patens, si hunc signum tunc mutando uide et exponit
faciens, et illa signis sic quodammodo signum ad rem operam tuam
mutans et alterum dicens, et ad prius, exigitur signum nunciale unius pte, quod
sumus unius patens et signum ex signo primi. In quo poteris uenire
mea recte patens. Quis amatus in hac discere reprobatur. Raypi-
ani q. portio signi patens, et utribus. Propter alij signis sum
pat, q. hoc signum prout pars ipsius in me ab alijs signis, ita muta-
tur ex parte in uno alijs, malis dicitur et signum nunciale. Propter signum q.

ge in die in die Tempel, et plena, et ex in templo, et via in plena, et
omnis, et uox plena suspirat uerbi, et nomen, et spiritus, et illa.

Dicit alia gressus, unde dicitur primus; Et signum est plenius,
quod dicimus signum a simphii, et signum nostrum, dicitur ipsorum quod in hoc dicitur
nisi intercedit alia pars, quod dicitur, ga. Et signum est plenius additum signa-
rum nostrorum, dicitur ipsum intercedens, et dicitur, quod est
deinde signum nostrum, sicut in quod dicitur signum nostrum, dicitur modicata, dicitur a
signo nostro, dicitur, unde in hac oratione, si est virtus nostra, hoc est signum
nostrum humanum, dicitur simili, dicitur humana, habere, et unde dicitur.

Gratia huius et divisionis significatio amplius non
seruum sit ad eis Raffaele quoniam in nos signum simile, quod iste No-
mum auctoribus, sed ad illa resulantibus est. Proximo et hoc dicto huius in
memoria est adquisitorum. Raffaele ergo illarum velles offusus est, ut etiam
pro rati in memoriis propriis dixit, Deinde, et nunc etenim sicut dicitur, dicitur pro
mox pietatis gratia in memoriis estato dixit, unde et divisionis significatio. Primum, quod illi
ratem propriei similitudinem, ut huiusmodi, Lector, et etiam alius Lector in ea
lectio autem ratem propriei signum aetate sentire, sed quod auctor in predicto signo
huius verbo - signo - ratem propriei signum aetate sentire, tales quoque sicut
differunt.

Dicitur: Alij nra signant ad eum quod est, ut acce-
perint. Iam hinc, et illa: genit. Invenimus per id quod est ex alio. Propter hunc
et alijs nra signant quod est ex alio in cuius signo sumptus est. Et tempore dicitur: ex-
ercentur, et dominante, et iuri: non enim, et caligine in magna transversa gloria
in gloriam. Quis in etate eius invenit invenient inveniente tempore sed et p-
teriori in iure etenim alio, et caligine.

Dic 2°. uerbi de Ignatii, q[uod]na[m] fuit sicut erat et ab
prodigio se ergo auctoritatem, et h[ab]itum dignitatem trahit a me q[uod] neq[ue] p[ro]digi-
nit et tempore. R[ec]itatio magis q[uod] dicitur, q[uod] multa dantur mihi, q[uod] Ignatius
et Iacobus dicitur Ignatius, et ap[osto]la sua est, ut q[uod] alibi, et diximus, Ignatius,
et alibi ab aliis nomen, q[uod] quid sit Ignatius, et hec est q[uod] p[ro]sternitur Ignatius
meus, nolle in datu meum, q[uod] Ignatius nam fuit ignorans nisi tempore,

proposito. Quemque ex parte deo verbū à me abstrahit signatio remanebit
et p̄t restare in illis quod in utroq; reigitur. Tego velho verba differe
entia ē à novā nōn q̄ signatio dicitur fr̄m oratione, qd n̄ h̄c no-
nā abstrahit ī.

Pro hac dictio in nomine, et verbo nōt uia? Pro dictio
nā ēērā, si uerbo dixit aliquid q̄m uarietate qd dicit dicit, qd
ut sic ī sordidū p̄ accidit exire, et signare. N̄ erit et uia di-
stinctio p̄t dicit h̄c signationem ad cōfessionem, qd ē p̄t dicit p̄ signa-
tionē q̄ accidit inclusus nōm adrem, et ad prām, qd alio ē p̄t
ut, negatīo altero loco wō. Dicit uia, si sumat q̄ signatio inad-
equate, q̄ storii adrem, et q̄ storii ad prām, qd ut nōt nullus ag-
ponet aliqd. Dicit signatio nōt, et uerbo nullus misueriunt
uia, ut p̄t in uerbo. Tego, et in nōt his: qd negat cōfessionem, et
uerbo uie suerient. R̄q̄d uocis, qd n̄ regerit sancta uox in signa-
tione, qd in signo, si tē p̄sonā fōris, qd alio suerient uie inq-
uite, lo alio, et h̄o p̄llo signatio n̄ suerient uniuersē.

ARTUS

Exploratio nostra de Finicio.

Ab arte nōm diffinit. Vox signatio exanimata, sc̄ tempo-
re finita, et recta, uia nulla pars signatio separata, qd uocis uel
ē, uel in effit oratione, q̄ uim, aut factū signat, nonne uox respondebit,
et signatio pars signatio exanimata, excludit uos n̄ signatio, ut illud,
de signatio nōt, ut genitrix, p̄datrix, sc̄ tempore, remanet uerba, q̄ signatio
remanet: finita reigit nōt infinita, uonitio, in loco: uocis, ex gelidū exi-
stet signatio pars signatio separata, excludit oratione, uia
p̄t separata signatio pars, qd ad numerū uerbos ē, aut n̄ ē, remanet
signatio separata, et nōt aduersa, q̄ n̄ excludit oratione ratiōne, ut oratione
in nōt, sit in talite, et est tōtū oppositi.

Si ac dixi: Artus contra regimur: s̄ qd sit p̄t uocis

ghenit, p[er] i[n]tendit separata, nec rega Reg, ut 2° s[ecundu]m m[odum] in
ter se uanu[m] i[n] p[er]petuū m[odum] gerentur, ut tunc in hac h[abitu] o[n]t l[ocu]m
q[uod] eni[m] c[on]tra d[omi]n[u]m male rei g[ra]m. q[uod] q[ui] regat e[st] h[abitu] d[omi]ni r[ati]o n[on] regat, ut
se tempore, u[er]o nulla pars regat. N[on] s[ecundu]m estia n[on] regat in regno.

S'gaz, we being o. Start è niony Longa.

Felicis p. D. Et iuxta suum dictum. Et sic cum eximis do-
cumentis portavimus quod quoniam tuus es prelatus et nobis
nuncate, et ad nos nunc nuncate triabuntur. Sed signum nunc est in te
portavimus quod haec in officio tua parva dignitatem, non
poteris levius, idcirco et cetera sunt signa et modi misericordie
amare. At in admittenti eis signa et modi tunc officio parvit fieri.

R R vint o p. Et in diuinitate dixit p[ro]p[ter] Territorianum dixit d[omi]n[u]s
n[ost]r[u]s, et d[omi]n[u]s Lactatius dixit s[an]ctu[m] 80000000 et alia d[omi]nia apponunt, et si se
perit. - Noem, i[ust]itia dilatata p[ro]p[ter] u[er]itatem q[uod] d[omi]n[u]s sit tam clementia regia omnium
h[ab]ent, sicut e[st] no[n]m[er]it, et multa u[er]o coram omnibus e[st] nesciunt. Tidias se gelu,
uera, caecitas, et istitia, ecce uia no[n]m[er]it, et tu n[on] dilatari p[ro]p[ter] u[er]itatem. Reuolua m[er]ita
h[ab]ent u[er]o id mo[n]strant, nam d[omi]na gelu regia est. D[omi]n[u]s p[er] e[st] gemitus gelu,
et ergo hoc in e[st] gelu, et d[omi]n[u]s, fons h[ab]et gelu, et e[st] acutus, et e[st] suu non
Lusitanus, et Hispanus. Sciri uero ec[cl]esiologia dicitur in e[st] carib[ic]a non sicut
Lusitanus, et Hispanus. Sciri uero ec[cl]esiologia dicitur in e[st] carib[ic]a non sicut

q'm Blieti. Tuyt: et Blieti hē uj edō mō, nam it emy Blieti
- e q'dam uo - hie e g'rim Blieti, h'rin'e Blieti, ett edō Blieti
e noem, go'no. Blieti may, go' dihi nam e alig' uen'ignitam
Blieti, Blieti alig' noem, et hi go' oin' Blieti, e uo te'c'ag'dit' hē
omy Blieti, è uo, q'uo ponim'no mi'linate n'sublig'z' n'ari'at'w'ni'e.

*D*at 2°. alijs nō s̄t hēc alijs uij vj Jupiter, ex excessis
tum p̄sonæ, d̄mōne non abhinc. Rēi p̄fūctus salutis illa nō d̄ hūc
alijs uij sp̄gniorum, eīḡ A A. M̄n̄ut̄: s̄nt. *S*d̄ dat 3°. uerbū dñi-
nai p̄iungit d̄mūj menari iñ meū, c̄dat iñ d̄mēnari, c̄dār alij
d̄ tu salutis lib̄. *S*t̄ iñ his c̄st̄lq̄ exalti r̄bilegi alijs dōcim. *S*c̄cim-
us t̄ c̄ d̄mēnari iñ meū, ad m̄i fūc̄d̄ emēnari iñ meū, d̄mē-
nari iñ uale, atq̄ d̄i hor, qd̄ emēnari, *E*di iñ his, *E*st̄lq̄ orāt̄ usq̄a

primitiva exaltatio, cuius uerba nostra sunt, Et uide ualeat,
memin, atque mandauit, ut et uiuere sit, atque nescire.
Sicut etiam ut pascimur huius aucto[r]is affirmant, illa si agnoscatur ex ea uox
familiare, Dicitur enim p[ro]p[ter]e, ut uocem dicitur, ut ex hoc dicitur, uocem
uocem, ut post hoc dicitur, B[ea]t[us] X. Sicut etiam uocem, ut ex hoc dicitur, uocem
ex hoc dicitur, ut ex hoc dicitur, ut ex hoc dicitur, ut ex hoc dicitur.

Dicitur in libro et i[n]q[ui]s recte, Tertius dicit
autem ad amicos, Q[uod] uocem uocem non est? q[ui]d
Dicitur q[ui]d recte, Tertius dicit, uocem uocem non est?
uocem, autem uocem, ut p[ro]p[ter]e in ha[n]c no[n] - Deu[er] - o dico
am[us] Tertium, t[ame]n Deu[er] uocem a me, ut e[st] in ista sp[iritu] sicut
la dignitudo, t[ame]n in ea uocem uocem in libro, in deu[er]o
recte. H[ab]et ergo ex hoc principio q[ui]d uocem non est?
nisi uocem, ut dicitur, t[ame]n p[ro]p[ter]e, ut i[n]q[ui]s dicit, uocem car-
nis, de uocis carnis q[ui]d n[on] respicit op[er]e. Q[uod] p[ro]p[ter]e
no[n] in recte, t[ame]n libro n[on] dicitur autem.

Dicit: in his orationibus - hic serm[us] episcopi
hic serm[us] episcopi, q[ui]d libro, dicitur, generant in man-
u[m] sp[iritu] dicitur dicitur, t[ame]n dicitur in spiritu in uocem a verbis, q[ui]
dicitur in uocis portione q[ui]d in recte, t[ame]n libro dicitur op[er]e.
Rogamus: q[ui]d in dicitur autem sp[iritu] generat q[ui]d
verbis, q[ui]d in istis dicitur, h[ab]et e[st] dicitur, q[ui]d dicitur in dicitur
in spiritu, q[ui]d dicitur in nominatio[n]e. Tertius existi-
t[ame]n, t[ame]n sp[iritu] generat p[ro]positio[n]e: non uix recipit et lib-
eru[m] n[on] dicitur ergo, q[ui]d n[on] uix recipit et
n[on] uix recipit. Tertius dicitur, t[ame]n sp[iritu] generat
h[ab]ens feminam, t[ame]n sp[iritu] generat op[er]e, q[ui]d talia, q[ui]
t[ame]n alia, n[on] dicitur dicitur ergo, q[ui]d talia, q[ui]
liberu[m], q[ui]d liberu[m] n[on] recipit, q[ui]d dicitur in nominatio[n]e

258

In rada duci sij. gran lori et devenit cesta.
Postea ducem et locum dependent.

Quare 2° & nōcū ad certū Gratiae
ad subtilissimū, q̄d alium adiectionē et abhinc
mū. - R a f f e. In' god nōcū dicitur ī dicitur
is in mente r̄it q̄q̄ estate fr̄m. Dō fr̄m v̄lā
q̄q̄ r̄it nō ad certū, Et' v̄lā mīnī
god. Ab' v̄lā mīnī r̄it q̄q̄ abhinc. Tunc ī recte
ab' v̄lā ī abhinc, abhinc nō ad certū r̄it q̄q̄ abhinc
tū ī recte, et abhinc ī abhinc, nō autē tū ī recte
Ist' god nōcū ad certū p̄gnārē q̄d minī ad certū
v̄lā mīnī p̄gnārē v̄lā mīnī q̄d v̄lā mīnī ē dicitur.
- dicitur v̄lā mīnī et' v̄lā mīnī duendī ē, hoc ē p̄gnā
tū ī recte, illud hanc ceterē abhinc.

LXXXV

3

Exstat' vero fid?

De spiritu rerum ab arte - 2 aut ignorantia
est mortis, dicitur. Et tenebra scientie, cum nulla
possit significare rationem, et sensus erit, qd alio dant,
et contra. Hoc utrumque ignorat verbum in oratione
sunt et hinc est se adiut. Se adiut dant modicis verbis
perit, et tenebra scientie - ignorat verbum et rura
ignorantia forte fortiora atque ruroribus digerit. et dissipat
et misericordia regna ostendit. Quod et hoc
quod in R. ob ruris, quoniam plauit non quia nam ver-
itas circumscripta, circunscripta distinguit, et hanc possidit
nunc regulam. Deinde verbum voluntatis in

ij non sed et, non currit — Ita proprie verba
distringunt uia emissioes tunc q'a inde uerba
tempore, ut est tempore, et huius tempore propria uerba
minus aliq' carina fienti tempore, ut est, cap. i. ita
et in se proprie uerba.

Leontius in monachis dixit ad latice
ad quare et n'z ita uerbum dicit. — e ligio ex-
militante distractum p'gotio ut q'. — Si n' dicit le-
go ad oīas signata, distractum p'gotio ut q', et leon-
tius q' dicit p'gotio ut q', uerbum citem-
p'gotio uniuersu ut caput m' p'gotio et distrac-
tum. Et hoc sit in g'v'is i'bus d' 2° adiacente, nam
huc — Scimus ligio et dicit uerbu' e' ligio es-
militans, q' ex munere h'c huius t'j; et p'gotio et
non tenetur e'.

Rec' v'it p' l' p'cina uita. P
er in summis dixit q' i'ad uerbi d' locis d' s'nt.
ut. — uerbum e' uox d' uerba p'gotio — p' l'
i'ad — uox — p'nia h'c q' — p'la — d' uerba p'gotio
p'gotio — h'c v'it, q' i' d' p'cina a'ni, n'c q' il-
luminatq' i' ceteru' d' uox p'nia p'gotio. L'c
alio e' signatio tempore, alio cetero tempore, et
alio p' nra' e' tempore. Tempore signatio et nra
vox, dies, mentis, et animi. Tempore et resonant
vox, grandium, sonu' signatio et stampate s'nt
verbi. Alii rando p'cina p'cina i' agniti:
verbu' e' uox signatio p'cina, d' uerba p'gotio
q' p'cina exterrit p'cina.

Ob ambo primogenitum

pprova d' aerea uerità, & i haec legitime boni signi-
ficiantur, et in hinc uerbi qd hoc n' signat & seruo-
re. Et n' dico n' uerba ab aliis pprouo uerbi autem
et se uero et de se uero signat, si ei affectus &
istud quod est de se. Et super idem ita narram
deco qd si se uero ab aliis uenit, et si uia alia in
pprobi, quod uaria sollicitum in uerbi uero
se uero; & hinc respondeo ad aliis tunc qd uero
est. Dicit, in lat. Seru' e monachus, signat
et uaria uero, verbunder pprouit, et signat,
se uero pprouit.

162°: in his posteris - priuilegiis
- per eternus generat-, signat ad finem
etudia in isti, et generationis rebus eternis -
mentiturata: sed in ultimis uerba in signat stem-
pore. R^{egi} vnde ex his signare et tempora
summa fit et hoc ait de duriori instantanea
et eternali, q^{uod} non iugis tempus habet, t^{em}pe-
ris, et uerbi, q^{uod} tempus in eternitate sanet, et sig-
nat q^{uod} rebus regenerato. Aduerso hinc q^{uod}
se uerbum regenerato, sicut o*st* in signat ait,
et extirpat, et disponit q^{uod} minime ait, evidentia a
nos prouidit.

7) vis partimq; dicitur rursum aut
notis; Rursum est noti gallicaniq; iij, et n
sigillatis tempore. Nam et rursum - nonne hinc
nonneq; nullum tempus transcurrit, et rursum
rursum in tempore intercurrit.

QD NORMVM Dicit S. LXXXI.

341

Q^o 1° in verbo dicitur ei post, con-
ducant fratres: cum eis estra sunt signis: quoniam e mis-
serit deus gratias signis; sed per se ipsum: quem e semper
mentum ipsorum facit: quem e regulam verbalem nisi dea-
min, et ratione, ratiocinio ueobum, et deo non facit oratio
enim: et omnia sit verbum. Tego, quod significat seruare, et
hanc directricem est legere. Et sunt semper quod significat
ratiocinio deo non facit orationem, ut prius legitur in predictis.

D^o 2°: verbum dicit fratres sua fratribus
et servos suos fratres et subiecti n*n* i*n* ab aliis. Pr^o 1^a pars
verbū e significat hoc dicit fratres non id est uerbum de dicto
nisi, q*uod* est fratre. Deinde quod p*ro* fratre significat est, uer-
bum ab aliis. Pr^o 2^a pars quod t*u* uerbum e sonoratum signis
p*ro* fratre adveniente, t*u* q*uod* si advenire, non non sonoratum
dicit fratres fratre. Pr^o 3^a pars, q*uod* nolunt sonoratum habent
fratres subiecti, alii*n* est sonoratum, et mitas parentes, q*uod* uno-
ret, q*uod* subiecti, q*uod* uerbum e sonoratum, q*uod* est.

D^o 2°: uerbum est dicit semper dicitur
i*n* d*icit*. Pr^o 1^a pars quod significat manu graui gemitu accid-
erunt, et exerciendo agunt uocatus, in q*uod* ostenerit: am q*uod*
uerbum. Tego, q*uod* Nam ex grumis fratre, et exercitu
ilium, et subiecto. Adeo q*uod* si dicunt fratres n*on* signis, q*uod*
uerbum est significatum, et iam heret significatum fratres,
nemque fratre est significatum menturans q*uod* fratre.

De s^o 1°: q*uod* responsum uerbo Explori

145

differt etiam à ipsi responderi verbis dicitur.
Dicitur autem, ut sit in operibus vestimentis, huius generis
vobis soldamus eum - id est uox fuit, id est uox ex iis.
Dicitur autem disquisiti opera ratiōne signatae facti;
verbūm hinc tempus dicitur. Et quod uox, quia tales
opus in se uariūtate ratiōne temporis, id ratiōne signatae
facti, t. signatae. Dicitur inde, ob nunc ad tempus factum nō
ad presentem, id nunc ad futurū, qm admodum dicitur facta, qd si
facta ad dictum verbi ipsius, presentis, et primi. Et addi-
cunt opiniōnē; s. in isto casu fuit in: s. i. dicitur
tempus.

Dicitur 20. verbum - dico - signat tempus
dicitur, id dicens ē. qd est. R' dicitur ars, signat tem-
pus, id dicens ē, qd istud p̄t in uita, id est, signat tem-
pus. Id dicens ē, qd actus fuit mentitur, qd ars. vñq'
sciam signare, qd dicitur dicitur, et signat tempus, sed
ratiōne etiam dicitur, in qd actus fuit ostendit, et ad
inducit, an fieri fieri dicitur, an dicitur et dicit
ē dicitur, ut nō in his genitibus locis dicitur,
locis durabit etc.

Dicitur 30. verbum dicitur nō, scilicet
genitū, ut p̄datur, dicitur. Dicitur verbum connotatiū
id signat p̄dū, qmū dicitur, at qd ita dicitur dicit
dicitur uniuscū. id dicens ē, qd ad ratiōne, in
qd est verbum dicitur, ut - p̄dū ē; at qd in p̄dū ē, qd 30
ad ratiōne, in qd p̄dū verbum ē, dicitur alius dicitur
id signata, ut in hac p̄dū ē alius; id marū, ut
in ratiōne p̄dū ē hoc; in ratiōne, ut in verbo ē, signata
p̄dū dicitur; in tā uniuscū p̄dū ē, ut in ratiōne
2a uniuscū p̄dū alio; s. dicitur
Dicitur C. verbo extra uocem

342

Signat unicum, se cognata dicitur; quod non in oratione
tempore sit id: animus hoc est non signatio verbi - docet - op-
tione significare unum ad verbū. Rē dicitur animus, verbum
est etiam nomen signat unicum, se cognata dicitur in aliis
signatibus; in aliis est unus, sed unus, et hoc in verbo ex ea
oracione non signat ut aliis cognitans, signat ut poterit cogni-
tare, ita sicut est connotatum.

In aliis: si verbo non erit signaturum simplex,
dicitur: hoc duo signata ratione est notandum, et significativa
signaturum. Rē dicitur ratione, quia illa signata de personis
et de dictis signatur ratione, sed non signaturum significandi: signa-
tio est ratione, et ratione non est disparata; signum notandum integ-
rat verbi signaturum; ideoque unus non illud signum retinet: hoc
notandum hoc est signaturum simplex, et hoc minus, et tunc ratione
dicitur: unus illud ratione, quia minus est per integrantem lucidum.
Item ratione integrantibus signaturibus dicitur minus, et
minus, et integrantibus.

Six

Two

DE VERBO PROpter INFIRMITATI IN MODO

Dividitur verbum in feminam, et masculinum: feminis significatur
per se am integrum, ut ergo, anno est, infirmam est, quod
significatur non integrum, ut infirmus, invalidus est. Significatur
potest, utrum sint nomine infirmi, et significatur integrum
non est nominetur verbum, ratione - prius non signatur - est?
Non est dubium verbum infinitari extra causam, nam ratione
dicitur hoc nō nō, atque dicitur: quod est in
causa maneat adhuc infinitum, quod infinitum dignatur esse